

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

2018. december 23.

Nyíregyháza

Istentisztelet

„Ezzel dicsekszem majd Krisztus napján, hogy nem futottam hiába, és nem fáradtam hiába. ¹⁷Sőt ha italáldozatul kiöntetem is a hitetekért bemutatott áldozatban és szolgálatban, örülök, és együtt örülök mindnyájatokkal; ¹⁸de ugyanígy örüljete ti is, és örüljete velem együtt.” Fil 2,16b-18

Szeretett Gyülekezet!

Drága Testvérek!

Ádvent 4. vasárnapjához érkezve jó végig gondolni, vajon hogyan készültünk Jézus Krisztus érkezésére az elmúlt hetekben? Látva a rohanó életet, a hajtást, amiben mindannyian vagyunk, a hatalmas forgalmat lebonyolító kereskedelmet, vajon valóban Jézus Krisztus érkezése van a középpontban? Valóban várjuk, hogy Jézus megérkezzen az ünnepünkbe, a családba, egy ember szívébe, életébe? Vagy elcsúsztak a dolgok már nálunk is? Lehet azon sopánkodni, hogy hova tart ez a világ, mi-

lyen rossz az irány, de talán ugyan az van kicsiben az életünkben, a családjunkban, mint nagyban a világban. Nincs az ünnepnek meghittsége, csupa külsőség, csili-vili kívül, rohanás, feszültség, kapkodás, szeretetlenség belül. Emlékeszem, a teológián azt tanították (Gyökössy Endre), hogy fontos egy-egy alkalomba – akár ünnepbe – a bemosakodás és kimosakodás. Ne beessünk valamibe, hanem lelkileg is készüljünk, hangolódjunk rá. Nem az jellemző karácsonyi ünnepünkre, hogy nincs bemosakodás, mert egyszerűen magával sodor az áradat és nincsen már idő semmire, különösen az ünnep tartalmának megélésére? Mindannyian hullá fáradtan esünk a karosszékbe, a szófára, s elveszlett a lényeg, a tartalom. Ott ülünk karácsony estéjén, s talán mindannyian azt mondjuk, „de jó már egy kicsit leülni, pihenni, kikapcsolni...”. Hova lett az, amiről itt Pál apostol beszél: **„örülök, és együtt örülök mindnyájatokkal; ¹⁸de ugyanígy örüljete ti is, és örüljete velem együtt”**. Kiveszni látszik az Úr érkezése iránti öröm. Amikor öröm hatja át a családokat, az embereket, együtt örülnek, hogy Megváltó érkezett a világba.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Amikor az ünnep lényegéről és nem mikéntjéről gondolkodunk, lényegét és nem mikéntjét éljük meg. Hova lett az öröm az ünnepeinkből? Áthatja-e a szívünket az „Ige testté lett” öröme, Jézus földre jövetelének öröme, az értünk nagypénteken meghalt és harmadnapon feltámadott Jézus öröme? Micsoda örömet adó események ezek, amelyek az emberek életét valóban öröme fasztyják. Isten azért adta az ünnepeket, az ünnepi eseményeket, hogy örömet szerezzen nekünk, embereknek. S nézzétek, mit csináltunk mi emberek ezekből az ünnepekből? S csodálkozunk, hogy nem tudunk igazán örülni, vagy nem járja át életünket az öröm. Örömteli pillanatokat lehet, hogy szerzünk, szívet átjáró, igazi belső örömet pedig már régen, vagy talán még sosem éreztünk. Mert azt a fajta örömet egyedül Jézus Krisztus tudja megadni. Ő az öröm, az igazi ünnep forrása. Nélküle lehetetlenség igazán örülni. Ha kihagyjuk ünnepeinkből Jézus Krisztust – akit egyébként ünnepeink kellene –, akkor nem lesz igazi ünnepeink, de nem lesz igazi örömünk sem. Két fejezettel később Pál apostol írja: „**Örüljétek az Úrban mindenkor! Ismét mon-**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

dom: örüljétek.” Fil 4,4. Az Úrban lehet igazán örülni. Minden más öröm múlandó, pillanatnyi öröm. Miért az Úr az egyedüli öröm forrása? Miért? Jézus nélkül nem lehet örülni, nem nevet-het az ember, nem lehet boldog – teszik fel sokan a kérdést. De lehet örülni Jézus nélkül is, lehet boldog az ember Jézus nélkül is. De öröm és öröm, boldogság és boldogság között óriási különbség van. Létezik egy úgynevezett felszínes öröm, amit lehet nevezni jókedvnek, derűnek, örömteli pillanatnak, vagy létezik felszínes boldogság, de akkor tudhatja meg, mi az igazi öröm és mikor igazán boldog az ember, ha megtapasztalja Jézus jelenlétét az életében. Mert Jézussal még az öröme is más lesz az embernek. Jézussal lehet igazán boldog az ember. Sajnos sokaknak nem kell ez a jézusi öröm, ez a jézusi boldogság. Sokan megelégszenek azzal, ami pillanatnyilag van, azzal a felszínes örömmel és felszínes boldogsággal. És lehet, hogy ott a felszínen tényleg tud örülni és csipeget boldog pillanatokat, de a szíve mélyén már nincsenek ezek meg. Nem hatja át egész szívét, lelkét, lényét az a jézusi öröm, az a mélyről fakadó boldogság. Sok em-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

berrel találkozom, sokakkal beszélgetek, sokaknál látom azt a belső szorongást, fájdalmat, neheztelést, vádlást, keserűséget; nyomasztó érzés tud ez lenni. Amikor nem tud mit kezdeni a bűnnel, a teherrel, az őt ért fájdalmakkal. S ez úgy megtudja keseríteni az ember életét. Ott szíve mélyen ezeket hordozza. Lehet, hogy a felszínen mutat valami mást, lehet, hogy álarc mögé bújik, lehet, hogy leplez valamit, s jól eltudja magát „adni”, de ott a szíve mélyén van valami, amire nem tud magyarázatot adni. A bűn, a felgyülemlett bűn pedig sok fájdalmat tud okozni. Fájdalmat okoz magának, fájdalmat okoz másoknak. Lehet, hogy egy-egy ünnep alkalmával örömet él át, de az ünnep múltával az öröm is elmúlik. Volt már ilyen érzésed, hogy az ünnep után elmúlik az öröm, elmúlik a boldogság? Hadd mondjam neked akkor drága testvérem, amit az Ige mond: „¹¹**Megismerteted velem az élet útját, teljes öröm van tenálad, örökké tart a gyönyörűség jobbodon.**” Zsolt 16,11 vagy egy másik helyen: „²¹**Benne van szívünk öröme, mert szent nevében bízunk.**” Zsolt 33,21. Ezek az Igék is éppen arra világítanak rá, hogy létezik részleges,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

pillanatnyi öröm, de teljes öröm az Úrnál van. Amikor az ember egész szívét, lényét, életét az Úrtól kapott öröm hatja át! Vágysz ilyen öröme, vágysz igazán boldognak lenni? Őnála van! Ha még nem próbáltad, ha igazán hiányzik, ha ez az, amire eddig vágytál, akkor neked Jézus Krisztusra van szükséged! Jézus tudja milyen a fájdalom, a bánat, a megvetettség, a magány. Azt olvasuk Ézsaiásnál: „³**Megvetett volt, és emberektől elhagyatott, fájdalmak férfja, betegség ismerője. Eltakartuk arcunkat előle, megvetett volt, nem törődtünk vele.**⁴**Pedig a mi betegségeinket viselte, a mi fájdalmainkat hordozta. Mi meg azt gondoltuk, hogy Isten csapása sújtotta és kínozta.**⁵**Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg.**” Ézs 53,3-5. Ő teljesen átérzi minden bánatodat, fájdalmadat, magányodat. Nem csupán együtt érez veled, hanem nagyon jól tudja, milyen az, amikor az ember elhagyatottnak érzi magát, amikor terheket hordoz, fájdalma van, magányos. Ezért kezdte igehirdetési szolgálatát a „boldogmondások-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

kal”, s tette fel a kérdést: „Kik a boldogok?”, s tehetjük fel mi is a kérdést: „Kiknek lehet igazi, teljes örömük?”

Jézus Krisztus azért jött ebbe a világba, azért született meg, azért élt ezen a földön, azért halt meg a kereszten és azért aratott győzelmet a halál felett, hogy teljes örömöd lehessen ebben az életben. Ha te másfajta örömet keresel, ami eddig volt, vagy másfajta öröme vágyasz, ami eddig volt, szeretnél igazán boldog lenni, arra a teljes öröme vágyasz, ami eddig hiányzott benned, akkor neked Jézusra van szükséged. Amikor arról beszéltem, hogy öröm és öröm, boldogság és boldogság között hatalmas különbség van, akkor ezt csak az értheti meg, aki mind a kettőben benne volt. Látom a magam életében is, hogy mik voltak azok a dolgok, melyek örömet jelentettek, milyen volt az az öröm, s látom azt is, mikor új életet nyertem, milyen örömöm lett. Össze sem tudom hasonlítani azt az állapotot, hogy milyen boldogság töltött el hitre jutásom után, mint amikor még nem ismerhettem Jézus Krisztust személyen Megváltómként. Azóta nekem minden napom ünnep Vele. Azóta tudom, milyen boldog-

nak lenni, s azóta tapasztalhatom meg a teljes öröm állapotát, még akkor is, ha vannak nehézségek az életemben, ha vannak bűneim, melyek megkeserítik az én vagy a környezetemben élőket életét, s emiatt újra és újra térdre hullva mehetek Jézus elé, s kérhetek bocsánatot tőle, vagy azoktól, akiket megbántottam. Tudjátok milyen felszabadító öröm, amikor meglátom elesettséget, bűneimet, s odatudok menni Jézushoz, tudok bocsánatot kérni Tőle, aztán odatudok menni azokhoz, akiket én megbántottam, vagy milyen öröm tölthet el, amikor rendeződik valakivel a kapcsolat, amikor én is megbocsáthatok, s a sérelmeimet nem hurcolom magammal, nem hordozom hetekig, hónapokig, esetleg évekig, évtizedekig. Milyen felszabadító öröm ezeket Jézussal megélni és átélni? Ezt a teljes örömet nem tudja semmi és senki elvenni. Beárnyékolhatják nehézségek, küzdelmek, amiről ebben a részben Pál beszél, de ezt a teljes örömet még a halál sem tudja összetörni, mert ezt a fajta örömet a reménység hatja át. Ekkor már Pál apostol sejti, hogy akár meg is halhat, hiszen a Filipi levelet börtönből írja, várva az ítéletet, amely akár halál is

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

lehet, tehát mindenre fel van készülve ez az ember, de azt a teljes örömet, amit Jézustól kapott, még a halál híre sem tudja megté-
pázni, tönkretenni, elvenni. Olyan csodálatos az a mondat, amit szintén Pál ír ebben a levelében: „**²¹Mert nékem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség.**” Fil 1,21. Pálnak ilyen öröme volt, ő ennyire boldog volt Jézussal. Ez az öröm sugárzik belőle és ez az öröm árad mondataiból. Miért? Mert Jézussal találkozott, megismerte Őt személyesen, behívta az életébe, s Jézus valami más örömet adott neki, ami semmihez sem fogható, ami semmi-
vel nem ér fel. Ezzel a drága Jézussal lesz más az ünnep is. Hiszen Ő az, aki miatt ünnepelhetünk, aki állhat ünnepünk közép-
pontjába. Így érkezhetsz meg Jézus nem csupán az életünkbe, hanem az ünnepeinkbe is. Advent: az eljövétel, az érkezés ünnepe. Adja az Úr, hogy minél többek életébe, szívébe, ünnepébe meg-
érkezessen Jézus Krisztus, kézzelfogható valósággá váljék az Ő öröme, amit Ő kíván nyújtani minden embernek. Így legyen Vele teljes öröm az ünnep, az Ő testté lételenek ünnepe!

Ámen!